

[Tinning]

forblive på lønniveauet eller de skal ned på dagpengeniveauet, der jo aldrig når op på lønniveauet. Så kan man sige, at hvis nu de får lov at få fuld løn, hvad så med dem, der tjener meget mere, så får de også fuld løn, og det er jo ikke så retfærdigt, for de kan i øvrigt godt klare sig for dagpenge. Ja, det kan da godt være, men det er forholdsvis uinteressant. Den økonomisk meget pressede familie eller enlige mor, som skal se på forskellen mellem dagpengeniveauet og lønniveauet, kan man selvfølgelig ikke sige til: ved du hvad, vi synes, det er mest socialt med dagpengeniveauet, fordi forskellen er så stor for nogle andre; det kan hun jo ikke bruge.

Det var det ene. Det andet er dette med den politiske ikke »finte«, men »pointe« med hensyn til faderen. Det er selvfølgelig et fremskridt, men et lillebitte ét, at skrive den biologiske far/adoptant. Jeg talte ikke om det, jeg tror fru Lone Dybkjær kaldte hvilken som helst samlever, altså en eller anden kollektivist eller noget lignende, man er løbet ind i. Det, jeg mener, er følgende: hvis den biologiske far af en eller anden grund – eller mange – er ude af billedet, og hvis der ikke er tale om en adoptant, synes jeg, det ville være rimeligt, hvis vi kunne nå så langt som til at sige, at så kunne den barselorlov også gives til en eller anden person, for så vidt kvinden, det drejer sig om, anbefaler det eller er enig i det. For hvis den biologiske far er ude af billedet, og hvis der ikke er en adoptant, er det måske ekstra vigtigt at give støtte til den kvinde lige præcis i den situation, og har hun lyst til at blive støttet af en samlever, kunne vi vel også nok leve med det.

Det, jeg forsøgte at forklare, var, at vi netop ikke bare lige, som fru Lone Dybkjær siger, kunne stemme for disse ting, for så kommer vi til at stemme for en forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden, som er meget større, end vi vil være med til. Det, jeg sagde, var, at vi ville være med til den del, som vi var sikre på gik til en forbedret barselorlov. Men det hitter vi selvfølgelig selv ud af. Det er et stykke konkret parlamentarisk arbejde, som vi bare klarer.

Lone Dybkjær (RV):

Det dér konkrete parlamentariske arbejde, hr. Tinning taler om, er vel sådan ret banalt

ændringsforslag mig bekendt, og derfor sagde jeg, det nok var noget, VS relativt nemt kunne klare. Det var egentlig bare det, der lå i min bemærkning.

Til fru Birthe Hansen. Jeg synes da også, der var en vis kunst i 1980, for der skete faktisk nogle forbedringer, men der skete ikke så store forbedringer som dem, vi foreslår i dag. Jeg synes, vi skal prøve at tage en diskussion i udvalget af, om der skal stå faderen eller den biologiske far, adoptanten, eller vi kan finde en anden formulering, men jeg kan for mit eget vedkommende sige, at jeg synes, det vil være ønskeligt, hvis vi kan finde en formulering, men jeg vil ikke lade forslaget gå på gulvet, hvis det viser sig fuldstændig umuligt at finde den, og det kan godt være, det gør det, for det er ikke så enkelt. Jeg synes, vi skal arbejde med det i udvalget, men ikke, at det bliver afgørende. Vi skal jo have udvalgs møde om et par minutter, så kan vi begynde allerede dér.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med megen sympati på det foreliggende lovforslag. Vi har selv fremsat lignende forslag om udvidelse af barselorloven til 26 uger, og derfor kan vi kun støtte det, men vi kan godt se, det under de nuværende forhold kan være meget vanskeligt at gennemføre.

Der er dog én ting, som har slået mig. Jeg synes, det er udmærket, at faderen får mulighed for at få barselorlov, men der står ikke noget om, at det skal være ægtefæller, og der står ikke engang noget krav om samliv; det synes jeg er noget, man må tage op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.